

Do konsultacji publicznych trafił długo wyczekiwany projekt ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej.

Projekt ustawy określa: zadania ochrony ludności w czasie pokoju i w czasie wojny, organy i podmioty realizujące zadania ochrony ludności, zasady planowania ochrony ludności i obrony cywilnej, zasady funkcjonowania systemu wykrywania zagrożeń, ostrzegania, powiadamiania i alarmowania o zagrożeniach, zasady użytkowania i ewidencjonowania obiektów zbiorowej ochrony, zasady funkcjonowania i organizację obrony cywilnej oraz sposób powoływania personelu do obrony cywilnej oraz finansowanie ochrony ludności i obrony cywilnej.

Projekt ustawy ma na celu zapewnienie funkcjonowania ochrony ludności w związku z zagrożeniami naturalnymi i cywilizacyjnymi, w tym militarnymi oraz ma na celu wprowadzenie instrumentów prawno-organizacyjnych w zakresie ochrony ludności, które pozwolą na zapewnienie sprawnego i efektywnego finansowania oraz działania w przedmiotowym obszarze, w tym skuteczne zapobieganie, przygotowanie oraz reakcję na zagrożenia.

Organami ochrony ludności na gruncie projektowanej ustawy są:

1. wójt (burmistrz, prezydent miasta),
2. starosta,
3. marszałek województwa,
4. wojewoda,
5. ministrowie kierujący działami administracji rządowej,
6. minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Koordinację funkcjonowania systemu ochrony ludności na poziomie centralnym będzie realizował minister właściwy do spraw wewnętrznych, wspierany przez Rządowy Zespół Ochrony Ludności, który jest organem opiniodawczo-doradczym administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony ludności i obrony cywilnej. Wzmocniona zostanie również rola Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, które będzie wiodące na poziomie centralnym w zakresie informowania, ostrzegania i alarmowanie ludności przed zagrożeniami.

Projekt zakłada uproszczenie planowania w obszarze ochrony ludności poprzez integrację z planowaniem realizowanym w ramach zarządzania kryzysowego.

W celu podnoszenia kwalifikacji z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej w urzędach obsługujących organy ochrony ludności oraz w innych urzędach administracji publicznej, radach dzielnic i sołectwach, przewidziano szkolenia kadry w zakresie ochrony ludności i obrony cywilnej.

W projekcie położono również nacisk na edukację z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej, która obejmuje w szczególności przekazywanie wiedzy o potencjalnych i aktualnych zagrożeniach mających wpływ na bezpieczeństwo oraz o zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia. Edukacja ta odbywać się będzie w systemie oświaty. Natomiast zajęcia pozaszkolne oraz inne formy edukacji z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej organizować będzie właściwy organ ochrony ludności.

Projekt opisuje także wykrywanie zagrożeń, ostrzeganie, powiadamianie i alarmowanie o zagrożeniach. Zakłada się, że zagrożenia dla ludności wykrywane są za pomocą systemu wykrywania zagrożeń

integrującego między innymi:

1. system wykrywania skażeń Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – nadzorowany przez Ministra Obrony Narodowej,
2. sieci i systemy nadzoru epidemiologicznego i kontroli chorób zakaźnych,
3. system stacji wczesnego wykrywania skażeń promieniotwórczych i placówek prowadzących pomiary skażeń promieniotwórczych,
4. system wykrywania i alarmowania o zagrożeniach uderzeniami z powietrza.

Projektodawca przewidział także, iż wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, wojewoda i minister właściwy do spraw wewnętrznych będą opracowywali plany przemieszczenia (ewakuacji) ludności do miejsc bezpiecznych odpowiednio na obszarze gminy, powiatu, województwa i kraju, które będą stanowiły załącznik funkcjonalny do planów zarządzania kryzysowego sporządzanych przez te organy.

Ważną i oczekiwaną społecznie częścią regulacji jest kwestia obiektów zbiorowej ochrony, którymi są: budowle ochronne - schrony i ukrycia oraz miejsca doraźnego schronienia. Schrony to budowle ochronne o konstrukcji zamkniętej i hermetycznej, wyposażone w urządzenia filtrowentylacyjne lub pochłaniacze regeneracyjne. Ukrycia to budowle ochronne o konstrukcji niehermetycznej. Miejsca doraźnego schronienia to obiekty budowlane przystosowane do tymczasowego ukrycia ludzi oraz wolnostojące tymczasowe miejsca doraźnego schronienia. Organy ochrony ludności, na obszarze swojej właściwości miejscowej, planują niezbędną liczbę i pojemność obiektów zbiorowej ochrony, uwzględniając w szczególności liczbę ludności przebywającą na danym obszarze oraz przewidywane rodzaje zagrożeń. Centralną ewidencję obiektów zbiorowej ochrony prowadzi Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

W ewidencji gromadzi się dane o istniejących schronach i ukryciach, planowanych miejscach organizacji miejsc doraźnego schronienia i obiektach potencjalnie przydatnych do przystosowania na tymczasowe miejsca doraźnego schronienia. W ewidencji uwzględnia się w szczególności podział na obiekty publiczne i niepubliczne.

Na finansowanie zadań z zakresu ochrony ludności przeznaczają się corocznie środki w wysokości nie niższej niż 0,3% Produktu Krajowego Brutto.

Z projektem ustawy można zapoznać się [tutaj](#)